

Książka posiada imprimatur

W Krakowie można kupić tę książkę:

- W Wydawnictwie AA; RELIGIJNA.PL
[Internetowa księgarnia "RELIGIJNA.PL"](http://RELIGIJNA.PL)

Księgarnia na Retoryka; ul. Retoryka 24; 31-107 Kraków; tel. 12 345 42 01

Księgarnia Wydawnictwa WAM, Mikołaja Kopernika 26, 31-501 Kraków; tel. 12 629 32 00

[Internetowa sprzedaż w Wydawnictwie WAM](http://WAM.pl)

Prezentacja książki (fragmenty tekstu książki)

„DOPOWIEDZENIA DO RÓŻAŃCA”

Wstęp

Istnieją rozmaite wersje praktykowania modlitwy różańcowej. Nie będziemy tutaj opisywać ich wszystkich, wykracza to bowiem poza ramy tej skromnej książeczki, która zawiera w sobie propozycje do praktykowania tylko jednego ze sposobów tej modlitwy.

Każdy modlący się Różańcem powinien wybrać formę jemu dogodną, która pomoże mu jak najlepiej się modlić.

Z pomocą przychodzi nam odkrycie dopowiedzeń do Różańca, czyli krótkich zdań dotyczących danej tajemnicy i jej "okolic", wypowiedzianych w środku każdej "Zdrowaś Maryjo" po Imieniu Jezus. Dopowiedzenia powinny mieć taką formę gramatyczną, by stanowiły dalszy ciąg wypowiedzianej ustnie frazy.

W ramach tych dopowiedzeń także mamy różne sposoby.

Pierwszym, najprostszym z nich, jest powtarzanie tego samego sformułowania przez całą dziesiątkę Różańca. Np. w tajemnicy Bożego Narodzenia możemy wypowiadać w środku "Zdrowaś", po Imieniu Jezus: "Ktoregoś Ty Maryjo w Betlejem porodziła" lub inne ułożone przez nas zdanie, lecz identyczne przy każdym z dziesięciu koralików.

Może się to jednak stać czynnością mechaniczną, szczególnie gdy przy każdej modlitwie różańcowej używamy zawsze tych samych dopowiedzeń.

Trudno wówczas nazwać to medytacją.

Poniższe przykłady są jedynie propozycjami, które mają Czytelnika zainspirować do układania (na bieżąco, w czasie modlitwy) własnych dopowiedzeń. Ponieważ jednak początkowo może się to okazać trudne, nie należy się zniechęcać, tylko można zajrzeć do "ściągawki", jaką jest ta książeczka.

Skąd inspiracje do powstania tej książeczki? (Bibliografia)

* św. Jan Paweł II, *Rosarium Virginis Mariae* (list apostolski papieża Jana Pawła II z 16 października 2002, dotyczący jednej z form pobożności w Kościele katolickim, jaką jest modlitwa różańcowa), p. 33

* Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

w « Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii. Zasady i wskazania », 201

* św. Paweł VI, Adhortacja apostolska *Marialis cultus* (2 lutego 1974), 46.

* „Medytacyjne dopowiedzenia do Imienia Jezus”, w: O. Stanisław Przepierski OP – *Rozważania Różańcowe*; Wyd. M, Kraków 2012, s. 137-153.

* Ks. prof. dr hab. Marek Chmielewski – *Duc in Altum*, Radio Maryja, 11.10.2018-Historia Różańca Świętego.

* Ks. Jerzy Ptach - http://www.ksiadz-jerzy-zaprasza.opw.pl/rozaniec_z_dopowiedzeniami.htm

* Praktyka odmawiania różańca na Śląsku, w Austrii, w Niemczech.

Św. Jan Paweł II o „dopowiedzeniach”

Centrum „Zdrowaś Maryjo”, poniekąd zwornikiem między jego pierwszą a drugą częścią, jest Imię Jezus. Czasami przy pośpiesznym odmawianiu, to centrum uchodzi uwagi, a wraz z nim również nawiązanie do misterium Chrystusa, które jest kontemplowane. Ale to właśnie akcent, jaki kładzie się na imieniu Jezus i na Jego misterium, znamionuje znaczące i owocne odmawianie różańca. Już Paweł VI przypominał w Adhortacji *Marialis cultus* praktykowany w pewnych regionach zwyczaj, by podkreślać imię Chrystusa, dodając do niego refren (tzw. „dopowiedzenia”) nawiązujący do rozważanej tajemnicy.

Jest to zwyczaj godny pochwały, zwłaszcza przy publicznym odmawianiu różańca. Wyraża on dobrze wiarę chrystologiczną, odnoszącą się do różnych momentów życia Odkupiciela. Jest to wyznanie wiary, a równocześnie pomoc w medytacji, która pozwala przyswajać i przeżywać misterium Chrystusa, w naturalny sposób związane z odmawianiem „Zdrowaś Maryjo”.

/Jan Paweł II, Rosarium Virginis Mariae, p. 33/

Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów na temat „dopowiedzeń różańcowych”

W celu ułatwienia kontemplacji i zharmonizowania myśli ze słowami, duszpasterze i teologowie często przypominają o przywróceniu stosowania krótkich aklamacji przypominających poszczególne tajemnice różańcowe. Aklamacje te pochodzą ze starożytnej struktury różańcowej, która właściwie nigdy nie zanikła.

Wspomniane aklamacje, całkowicie zgodne z charakterem powtarzania i rozważania różańca, polegają na tym, że po Imieniu Jezus [w Zdrowaś Maryjo] ciągle przypominają rozważaną tajemnicę. Prawidłowa aklamacja, stała dla poszczególnych dziesiątek różańca, krótka, zgodna z Pismem świętym i liturgią, może stanowić poważną pomoc w medytacyjnym odmawianiu różańca świętego.

/Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów/

w « Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii. Zasady i wskazania », 201./

Papież św. Paweł VI o „dopowiedzeniach różańcowych”

(...) Różaniec, ponieważ opiera się na Ewangelii i odnosi się, jakby do centrum, do tajemnicy Wcielenia i odkupienia ludzi, trzeba uważać za modlitwę, która w pełni posiada znamię chrystologiczne. Albowiem jego charakterystyczny element, mianowicie litanijne powtarzanie pozdrowienia anielskiego "Zdrowaś, Maryjo" przynosi również nieustanną chwałę Chrystusowi, do którego - jako do ostatecznego kresu- odnosi się zapowiedź anioła i pozdrowienie Matki Chrzcziciela: "Błogosławiony owoc żywota twojego". Co więcej, powtarzanie słów "Zdrowaś, Maryjo", jest jakby kanwą, na której rozwija się kontemplacja tajemnic. Albowiem Chrystus wskazywany w każdym

Pozdrowieniu Anielskim jest tym samym Chrystusem, którego kolejno wypowiedziane tajemnice ukazują jako Syna Bożego i jako Syna Dziewicy narodzonego w grocie betlejemskiej; ofiarowanego przez Matkę w świątyni; młodzieńca pełnego troski o sprawę swego Ojca; Odkupiciela ludzi będącego w agonii w ogrodzie; ubiczowanego i cierniem ukoronowanego; obarczonego krzyżem i umierającego na Górze Kalwarii; wskrzeszonego z martwych i wstępującego do chwały Ojca, by zesłać dary Ducha Świętego. Wiadomo zaś, że było pierwotnym zwyczajem, istniejącym aż dotąd w wielu miejscach, dodawać do wymówionego w każdym Pozdrowieniu anielskim Imienia Jezus pewien refren łączący się z wypowiedzianą tajemnicą, zarówno dla podtrzymania kontemplacji jak i dla uzgodnienia myśli ze słowem.
/Paweł VI, Adhort. apost. Marialis cultus (2 lutego 1974), 46: AAS 66 (1974), 155./

Dopowiedzenia różańcowe "pojedyncze"

Na początku

1. ...który umacnia naszą wiarę.
2. ...który utwierdza naszą nadzieję.
3. ...który rozpala naszą miłość.

Część I Tajemnice Radosne

1. ...któregoś Ty, o Panno, z Ducha Świętego poczęła.
2. ...któregoś Ty, o Panno, do Elżbiety niosła.
3. ...któregoś Ty, o Panno, w Betlejem porodziła.
4. ...któregoś Ty, o Panno, w świątyni ofiarowała.
5. ...któregoś Ty, o Panno, w świątyni znalazła.

Część II Tajemnice Światła

1. ...który przyjął chrzest w Jordanie.
2. ...który objawił siebie na weselu w Kanie.
3. ...który głosił Królestwo Boże i wzywał do nawrócenia.
4. ...który przemienił się na Górze Tabor.
5. ...który ustanowił Eucharystię.

Część III Tajemnice Bolesne

1. ...który za nas Krwią się pocił.
2. ...który za nas był ubiczowany.
3. ...który za nas był cierniem ukoronowany.
4. ...który za nas ciężki Krzyż nosił.
5. ...który za nas był ukrzyżowany.

Część IV Tajemnice Chwalebne

1. ...który zmartwychwstał.
2. ...który do nieba wstąpił.
3. ...który nam Ducha Świętego zesłał.
4. ...który Ciebie, o Panno, wziął do nieba.
5. ...który Ciebie, o Panno, w niebie ukoronował.

Zestawy dopowiedzeń

ZESTAW 1

Część I Tajemnice Radosne

Tajemnica pierwsza. Zwiastowanie Najświętszej Maryi Pannie.

- 1) ... który wypełnił oczekiwanie ludzkości, przychodząc, aby ją zbawić.
- 2) ... który przez swego anioła objawił Tobie plan zbawienia człowieka i zaprosił Cię do udziału w nim.
- 3) ... który przez Ducha Świętego uzdolnił Cię do wyrażenia zgody na to, abyś stała się Matką Zbawiciela.
- 4) ... który sprawił, że stałaś się wypełnieniem znaku danego w proroctwie Izajasza: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel.
- 5) ... który mógł przyjść do człowieka, bo Ty w imieniu całej ludzkości otwarłaś się na Jego przyjęcie.
- 6) ... którego przyjęłaś przez miłość w postawie wzajemnego oddania się i służby.
- 7) ... który chce, abyśmy naśladowali Ciebie, przyjmując Go swoim „tak” — Niech mi się stanie według słowa twego.
- 8) ... który przychodzi do nas w Słowie, w sakramentach i w naszych braciach.
- 9) ... który w tajemnicy Eucharystii spełnia nasze oczekiwanie wybawienia z mocy zła i grzechu.
- 10) ... który chce, abyśmy trwali w postawie sług oczekujących powrotu swego Pana.

Tajemnica druga. Nawiedzenie Świętej Elżbiety.

- 1) ... który chciał, abyś swojej krewnej Elżbiecie zaniósła radosną wieść o rychłym Jego przyjściu.
- 2) ... który Elżbiecie napełnionej Duchem Świętym pozwolił rozpoznać w Tobie Matkę Zbawiciela świata.
- 3) ... który św. Janowi Chrzcicielowi zlecił misję przygotowania „dróg Pańskich”.
- 4) ... za którego przyjście dziękowałaś słowami Magnificat.
- 5) ... który w Magnificat pozwolił Ci wyśpiewać wdzięczność za dzieło zbawienia.
- 6) ... który uczynił Ci wielkie rzeczy.
- 7) ... który przez Ciebie uczynił i dla nas wielkie rzeczy.
- 8) ... który pragnie, abyśmy razem z Tobą dziękowali za dzieło zbawienia.
- 9) ... który w tajemnicy Eucharystii włącza nas w swoje dziękczynienie Ojcu za dzieło zbawienia.
- 10) ... który chce, aby całe nasze życie było dziękczynieniem.

Tajemnica trzecia. Narodzenie Pana Jezusa.

- 1) ... który był utęsknieniem patriarchów, oczekiwaniem narodów, umiłowaniem Ojca Przedwiecznego.
- 2) ... którego przyjście zajaśniało jako światło w ciemnościach grzechu i śmierci.
- 3) ... który przychodzi do naszych serc, gdy z wiarą Go o to prosimy.
- 4) ... który wybawia swój lud od grzechu.
- 5) ... przez którego przyjście zostały wstrząśnięte moce ciemności.
- 6) ... przez którego przyjście objawiła się nam nieskończona miłość Boga.
- 7) ... który był posłany, by nas uzdolnić do oddania się Ojcu w odpowiedzi na Jego miłość.
- 8) ... który przyszedł, aby dać nam udział w swoim Bożym synostwie.
- 9) ... który jako Emmanuel jest obecny w tajemnicy Eucharystii.
- 10) ... który chce, abyśmy wraz z Tobą trwali w rozważaniu tajemnicy Jego miłości.

Tajemnica czwarta. Ofiarowanie Pana Jezusa w Świątyni.

- 1) ... którego Symeon rozpoznał w małym Dzieciątku.
- 2) ... który był nadzieją i wypełnieniem życia Symeona.
- 3) ... którego Symeon natchniony Duchem Świętym nazywa światłością na oświecenie pogan i chwałą ludu izraelskiego.
- 4) ... który w świątyni objawił się Annie prorokini jako oczekiwany Mesjasz.
- 5) ... który nazwał siebie światłością świata.
- 6) ... który przyszedł po to, aby stać się ofiarą przebłagalną za nasze grzechy.
- 7) ... który Ciebie jako pierwszą z ludu wezwał do współofiarowania.
- 8) ... który ofiaruje się Ojcu za nas jako ofiara doskonała w codziennej Mszy św.
- 9) ... który pragnie, abyśmy włączali się w Jego ofiarę.
- 10) ... który wzywa nas do oddania się Jemu przez wypełnienie woli Ojca.

Tajemnica piąta. Odnalezienie Pana Jezusa w Świątyni.

- 1) ... który w świątyni jerozolimskiej wyjaśniał uczonym Pisma Proroków o przyjściu Zbawiciela.

- 2) ... który przyszedł na ziemię, aby wypełnić wolę Ojca.
- 3) ... który Tobie zatroskanej odpowiedział: Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w sprawach mojego Ojca?
- 4) ... który zgodnie z wolą Ojca przyszedł szukać i zbawiać to, co zginęło.
- 5) ... który przyszedł, aby wyrwać nas z ciemności i wprowadzić do światła swojej chwały.
- 6) ... który poucza nas o drogach zbawienia.
- 7) ... który każe nam mocno trwać w Jego nauce o zbawieniu.
- 8) ... który misję pouczenia o drogach zbawienia zlecił kapłanom swego Kościoła.
- 9) ... którego i my znajdujemy w świątyni, w Słowie i sakramentach.
- 10) ... który chce, abyśmy szli za Nim drogą naszego powołania, aby wypełnić wolę Ojca.

Część II Tajemnice Światła

Tajemnica pierwsza. Chrzest Pana Jezusa w Jordanie.

- 1) ... który dla nas wszedł w wody Jordanu.
- 2) ... który prosił Jana o chrzest z wody.
- 3) ... na którego zstąpił Duch św. pod postacią gołębiczy.
- 4) ... którego posłannictwo potwierdził sam Bóg Ojciec.
- 5) ... który jest Synem umiłowanym Ojca.
- 6) ... którego słów mamy słuchać.
- 7) ... który nadał wodzie moc uświęcania.
- 8) ... który nad Jordanem rozpoczął swą publiczną działalność.
- 9) ... który objawił światu moc swoją.
- 10) ... który w Chrzcie św. otwiera nam bramy nieba.

Tajemnica druga. Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej.

- 1) ... który swą obecnością na weselu w Kanie Galilejskiej uświęcił małżeństwo.
- 2) ... którego godzina nadeszła w Kanie Galilejskiej.
- 3) ... który obdarza najlepszymi darami.
- 4) ... który spełnił prośbę swej Matki.
- 5) ... który przemienił wodę w Wino.
- 6) ... który w Kanie Galilejskiej objawił swoją chwałę.
- 7) ... w którego uwierzyli uczniowie.
- 8) ... w którego my wierzymy.
- 9) ... któremu powierzamy wszystkie sprawy dnia codziennego.
- 10) ... któremu mamy być posłuszni.

Tajemnica trzecia. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia.

- 1) ... który obiecał nam nadejście Królestwa Bożego.

- 2) ... wraz z którym przychodzi do nas Królestwo Boże.
- 3) ... którego Królestwo nadejdzie niespodziewanie.
- 4) ... którego Królestwa oczekujemy.
- 5) ... który wzywa nas do zmiany życia i nawrócenia.
- 6) ... który przebacza nam nasze słabości.
- 7) ... który daje nam nadzieję lepszego życia.
- 8) ... który daje nam siły do trwania w dobrym.
- 9) ... który udziela nam łask potrzebnych na drodze do świętości.
- 10) ... który nas zbawia.

Tajemnica Czwarta. Przemienienie Pana Jezusa na górze Tabor.

- 1) ... który wraz z uczniami wszedł na górę Tabor, by objawić im swoją chwałę.
- 2) ... który jest spełnieniem zapowiedzi proroków.
- 3) ... którego mieszkaniem jest niebo.
- 4) ... którego otacza chwała niebios.
- 5) ... którego uwielbiamy i chwalimy.
- 6) ... który i nam objawia swój majestat.
- 7) ... którego zbiera nas wokół swego przemienionego Oblicza.
- 8) ... który pokazuje nam prawdziwy sens ludzkiego życia.
- 9) ... który daje nam nadzieję naszej przemiany.
- 10) ... który przemienia nasze serca.

Tajemnica piąta. Ustanowienie Eucharystii.

- 1) ... który w dzień przed swoją męką zgromadził uczniów na Ostatniej Wieczerzy.
- 2) ... który łamiąc chleb, zostawił nam testament miłości.
- 3) ... którego Ciało spożywamy.
- 4) ... którego Krew pijemy.
- 5) ... który zostawił nam siebie w Najświętszym Sakramencie Ołtarza.
- 6) ... który jest siłą męczenników.
- 7) ... który jest chlebem dającym życie wieczne.
- 8) ... który jest manną naszego życia.
- 9) ... z którym składamy siebie Ojcu na ofiarę.
- 10) ... którego adorujemy.

Część III Tajemnice Bolesne

Tajemnica pierwsza. Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu.

- 1) ... który modlił się o przyjęcie woli Ojca, wymagającej od Niego rzeczy najtrudniejszej — ofiary z życia.
- 2) ... który przez całkowite przyjęcie woli Ojca spełnił akt największej miłości.
- 3) ... który przyjął wolę Ojca wypowiadając słowa: Nie moja, ale Twoja wola niech się stanie.
- 4) ... który mimo ludzkich lęków do końca wypełnił wolę Ojca.

- 5) ... który uczy nas zgadzania się z wolą Bożą nawet w najtrudniejszych chwilach życia.
- 6) ... który daje nam wzór modlitwy oczyszczającej nas od własnej woli.
- 7) ... który uczy nas, jak modlić się w cierpieniach.
- 8) ... który w męce Ogrójca widział wszystkie grzechy ludzkości.
- 9) ... który w męce Ogrójca widział wszystkie moje grzechy.
- 10) ... który wzywa nas do czujności i modlitwy.

Tajemnica druga. Biczowanie Pana Jezusa.

- 1) ... który z miłości do nas dał się ubiczować.
- 2) ... który milcząco poddał się wyrokowi sądów ludzkich.
- 3) ... który zadośćuczynił Ojcu za grzechy nadużycia ciała.
- 4) ... który uczy nas umartwienia ciała w naszej drodze do Ojca.
- 5) ... którego sinością jesteśmy uzdrowieni.
- 6) ... którego prorok Izajasz widział jako męża boleści, w którym nie było wdzięku ani piękna.
- 7) ... który poddał swoje ciało cierpieniu, aby odkupić nasze ciało.
- 8) ... który przez swoje cierpienie nadaje sens i wartość naszym cierpieniom, jeśli się z Nim jednoczymy.
- 9) ... który umartwienie ciała proponuje jako drogę do wywyższenia naszego ciała przez zmartwychwstanie.
- 10) ... który ogołocił samego siebie przyjmawszy postać Sługi, stawszy się podobnym do ludzi we wszystkim prócz grzechu.

Tajemnica trzecia. Ukoronowanie Cierniem Pana Jezusa.

- 1) ... który przyjął koronę z cierni, by nas odkupić.
- 2) ... który z miłości do nas znosił szyderstwa ludzi.
- 3) ... który w cichym znoszeniu tyłu upokorzeń uczy nas pokory.
- 4) ... który przez swoją pokorę, posłuszeństwo i wyniszczenie się dźwiga nas z upadku.
- 5) ... który cierpiał za grzechy próżności i pychy.
- 6) ... który uniżył się za nas aż stał się Królem boleści i cierpienia.
- 7) ... który wyznał przed Piłatem, że jest królem.
- 8) ... który powiedział: Królestwo moje nie jest z tego świata.
- 9) ... który przyjął cierpienia w postawie przebaczącej miłości.
- 10) ... który nie uwolnił nas od cierpienia, ale ukazał drogę do nieba przez cierpienie.

Tajemnica czwarta. Dźwiganie Krzyża przez Pana Jezusa.

- 1) ... który z miłości ku nam wziął na ramiona ciężki krzyż.
- 2) ... który wziął na siebie ciężar naszych grzechów i zła, które w nas panuje.
- 3) ... który podnosił się po każdym upadku i nas dźwiga z naszych upadków.
- 4) ... który pragnie, byśmy jeden drugich brzemiona nosili.
- 5) ... który powiedział: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje.
- 6) ... który uczy nas, że tylko krzyż jest drogą do życia.
- 7) ... który w krzyżu zawarł naukę największej miłości.
- 8) ... który cierpiał i umarł dla naszego zbawienia.
- 9) ... który przez krzyż daje nam dowód swojej miłości i pragnie, abyśmy go przyjęli.

10) ... który sprawił, że i my mamy uczestnictwo w naszym odkupieniu przez dźwiganie codziennych krzyży

Tajemnica piąta. Śmierć Pana Jezusa na Krzyżu.

- 1) ... który przez ofiarę krzyżową spełnił akt najdoskonalszej miłości wobec Ojca.
- 2) ... który umiłował swoich, do końca ich umiłował.
- 3) ... którego śmierć jest dla nas źródłem nowego życia.
- 4) ... który był posłuszny aż do śmierci na krzyżu.
- 5) ... który przebacza tym, którzy go ukrzyżowali.
- 6) ... który uczy nas przebaczącej miłości wobec bliźnich.
- 7) ... który daje Ci, Maryjo, udział w swoich cierpieniach.
- 8) ... który na Twoich oczach został przybity do krzyża.
- 9) ... który Ciebie, stojącą pod krzyżem, uczynił Matką Kościoła.
- 10) ... który wzywa nas do umierania dla grzechu, a życia dla miłości.

Część IV Tajemnice Chwalebne

Tajemnica pierwsza. Zmartwychwstanie Pana Jezusa.

- 1) ... który rzeczywiście zmartwychwstał.
- 2) ... którego zmartwychwstanie codziennie wyznajemy.
- 3) ... który zmartwychwstał, byśmy uwierzyli, że jest On Synem Bożym i byśmy wierząc mieli życie w imię Jego.
- 4) ... który przez swoje zmartwychwstanie objawił nam tajemnicę życia, które ze śmierci tryska.
- 5) ... którego zmartwychwstanie jest odpowiedzią Ojca na bezgraniczną Jego miłość.
- 6) ... który za wypełnienie woli Ojca otrzymał dar nowego życia.
- 7) ... którego zmartwychwstanie jest znakiem, że wiara nasza nie jest daremna.
- 8) ... którego zmartwychwstanie jest zapowiedzią zmartwychwstania naszych ciał przy końcu świata.
- 9) ... którego zmartwychwstanie stało się źródłem pokoju i nadziei dla świata.
- 10) ... który zmartwychwstał i żyje.

Tajemnica druga. Wniebowstąpienie Pana Jezusa.

- 1) ... który wstąpił do nieba, aby nam przygotować mieszkanie.
- 2) ... który powiedział: W domu Ojca mego jest mieszkań wiele.
- 3) ... który obiecał nam, że zobaczymy Ojca twarzą w twarz
- 4) ... który, choć wrócił do nieba, jest obecny wśród nas.
- 5) ... który naszemu życiu nadaje znamię wieczności.
- 6) ... który uczy nas właściwego patrzenia na sprawy tego świata.
- 7) ... który pragnie, abyśmy obecne życie traktowali jako pielgrzymkę do domu Ojca.
- 8) ... który tworzy wspólnotę z Ojcem.
- 9) ... który jest obecny w Kościele i daje nam udział w swojej wspólnocie z Ojcem.
- 10) ... który prowadzi nas do wspólnoty z Ojcem przez oczyszczanie naszej miłości.

Tajemnica trzecia. Zesłanie Ducha Świętego.

- 1) ... który po swoim wniebowstąpieniu zesłał nam Ducha Świętego, aby uczynić nas uczestnikami swego boskiego życia.
- 2) ... którego Duch otwiera nas na przyjęcie Słowa Bożego.
- 3) ... którego Duch przemienia nas wewnątrz.
- 4) ... którego Duch wyzwala w nas tęsknotę za prawdziwą miłością, która wyraża się w modlitwie.
- 5) ... którego Duch nas ożywia i udziela nam swojej miłości.
- 6) ... który Ciebie pierwszą napełnił Duchem Świętym.
- 7) ... który nieustannie zlewa na Kościół dary Ducha Świętego.
- 8) ... który udziela nam swego Ducha, aby kształtował w nas Nowego Człowieka.
- 9) ... którego Duch wzbudza tęsknotę za jednością w Kościele.
- 10) ... którego Duch ożywia naszą wiarę i uzdalnia do tworzenia nowej kultury.

Tajemnica czwarta. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny.

- 1) ... który wziął Cię z duszą i ciałem do nieba.
- 2) ... który wywyższył Cię ponad wszystko stworzenie.
- 3) ... który Twoje Wniebowzięcie uczynił przyczyną naszej radości.
- 4) ... który Twojej macierzyńskiej trosce powierzył pielgrzymujący Kościół.
- 5) ... który chce, abyś wraz z Nim była naszą drogą do nieba.
- 6) ... który sprawił, że jako pierwsza z ludzi doszłaś do pełni życia w porządku zmartwychwstania.
- 7) ... który w Twoim Wniebowzięciu zapowiada nasze wywyższenie.
- 8) ... który daje Ciebie pielgrzymującemu Kościołowi jako wzór i pragnie, by razem z Tobą doszedł tam, gdzie Ty z Nim jesteś już w pełni chwały nowego życia.
- 9) ... który uczynił Cię Matką nowego życia.
- 10) ... który pragnie, abyśmy naśladowali Cię w postawie radości i dziękczynienia.

Tajemnica piąta. Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny.

- 1) ... który uczynił Cię Królową nieba i ziemi.
- 2) ... który wprowadził Cię w krąg życia Trójcy Przenajświętszej.
- 3) ... który przyjmując Twoje współcierpienie pod Krzyżem, obdarzył Cię łaską pierwszeństwa wśród odkupionych ludzi.
- 4) ... który wywyższył Cię, gdyż w pełni odpowiedziałaś na Jego miłość.
- 5) ... który w Tobie urzeczywistnił w sposób ostateczny zjednoczenie człowieka z Bogiem.
- 6) ... który chce, abyśmy Cię czcili jako Matkę Kościoła.
- 7) ... który obdarzył Cię godnością królewską, gdyż w swoim ziemskim życiu byłaś służebnicą.
- 8) ... który daje nam Ciebie za wzór i pragnie, abyśmy naśladowali Twoją postawę służby.
- 9) ... który zlecił Ci kształtowanie naszych dusz, dając nam Ciebie jako wzór najdoskonalszej miłości.
- 10) ... który chce przez Ciebie królować w naszych sercach.